

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3139
Warszawa, 6 listopada 2014 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mirosława Maliszewskiego.

(-) Bartłomiej Bodio; (-) Edmund Borawski; (-) Krzysztof Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Bury; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Marek Gos; (-) Stanisław Kalemba; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Mieczysław Marcin Łuczak; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Krystyna Ozga; (-) Mirosław Pawlak; (-) Henryk Smolarz; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Halina Szymiec-Raczyńska.

USTAWA

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

(Dz. U. z r. Nr , poz.)

Art. 1.

W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (jedn. tekst Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, z późn. zm.¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po pkt. 28 dodaje się pkt 29 w następującym brzmieniu:

„29) zwartym obszarze projektowanym do takiego przeznaczenia – rozumie się przez to obszar gruntów rolnych przewidzianych do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze, zawarty w granicach opracowania planu miejscowego, wyznaczony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania”.

2) w art. 7 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha - wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;”

3) w art. 7 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w następującym brzmieniu:

„6. Wymogu uzyskania zgody, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 nie stosuje się w stosunku do gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.”

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 12, poz. 63, z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 80, poz. 541 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 237, poz. 1657, z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 115, poz. 967 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 163, poz. 981.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Cel i potrzeba uchwalenia ustawy.

W dniu 26 maja 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (DZ. U. z 2013 r., poz. 503). Zmiany wprowadzone ww. nowelizacją polegały m.in. na usunięciu z art. 7 ust. 2 pkt 1 słów „*jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha*”. Wskutek tej nowelizacji w obecnie obowiązującym stanie prawnym, zmiana przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne, określona w art. 7 ust. 1 ustawy, dokonująca się co do zasady w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sporządzonym w trybie określonym w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2003 Nr 80 poz. 717), w przypadku gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I – III wymaga uzyskania każdorazowo zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Procedura uzyskania zgody właściwego organu stanowi pierwszy etap i jest każdorazowo konieczna do zmiany przeznaczenia gruntów oznaczonych powyżej na cele nierolnicze, dokonującego się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W stanie prawnym sprzed wejścia w życie nowelizacji ustawy z dnia 8 marca 2013 r., przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych klas I-III wymagało uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, jedynie w przypadku gdy zwarty obszar tych gruntów przekraczał 0,5 ha.

W związku z wejściem w życie nowelizacji ustawy z dnia 8 marca 2013 r. powstały istotne problemy dotyczące uchwalania i wykonywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w gminach wiejskich i podmiejskich oraz uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy na obszarach, na których nie ma miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, stosownie

do art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, należy do zadań własnych gminy. W kompetencji do uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wyraża się samodzielność samorządu terytorialnego w rozwiązywaniu lokalnych zagadnień dotyczących zachowania ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym. Jednakże praktyczne zastosowanie nowych przepisów tj. art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wprowadzającego ograniczenie o charakterze administracyjnym w uzyskiwaniu zgody na każdorazowe przekształcenie gruntów rolnych klas I –III na cele nierolnicze i nieleśne przyniosło bardzo negatywne skutki dla planowanych inwestycji budowlanych na tych terenach, gdyż de facto uzależniło rozwój terenów podmiejskich i wiejskich na gruntach klas I-III od wiążącej opinii (zgody) Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W dniu 20 sierpnia 2013 r. grupa Posłów Polskiego Stronnictwa Ludowego wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą mającą na celu odwrócenie negatywnych skutków wprowadzonej nowelizacji ustawy i przywrócenie poprzedniego stanu prawnego umożliwiającego samorządom podejmowanie w minimalnym stopniu decyzji o przeznaczeniu gruntów rolnych klas I-III na cele nierolnicze w pewnych ściśle określonych okolicznościach (druk nr 1783). Ustawa została uchwalona na 69 posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 10 czerwca 2014 r. Jednakże wskutek odmowy Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej podpisania uchwalonej w toku prac parlamentarnych ustawy (druk nr 2652) i nie odrzuceniem weta przez Parlamentarzystów na posiedzeniu Sejmu w dniu 10 października 2014 r., ostatecznie zakończono pracę nad ww. ustawą.

Jednakże wobec znacząco negatywnych konsekwencji obowiązywania ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych w zakresie dotyczącym art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy w obecnym kształcie, takich jak znaczne wydłużenie procesu inwestycyjnego na terenach podyktowane koniecznością każdorazowego wystąpienia o zgodę Ministra nawet w przypadku najmniejszych arealów gruntów klas I –III, w opinii Posłów wnioskodawców konieczne jest dokonanie ponownej analizy oraz rozważenie konieczności uchwalenia jej nowelizacji i zrewidowanie obowiązującego ustawodawstwa w tym zakresie. Niniejszy projekt ustawy wychodzi naprzeciw tej potrzebie.

Niniejszy projekt ustawy zawiera również rozwiązanie legislacyjne, na podstawie którego jedynie przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych klas I – III o zwartej powierzchni (tzw. „zwartym obszarze”) przekraczającej 0.5 ha będzie wymagało zgody Ministra. Wprowadzenie tego kryterium ograniczającego dokonywanie zmiany przeznaczenia

gruntów spowoduje przywrócenie poprzedniego stanu prawnego w zakresie regulacji tego przepisu sprzed nowelizacji ustawy z dnia 8 marca 2013 r. w zakresie art. 7 ust.2 pkt. 1 ustawy. Projekt wychodzi również naprzeciw opinii wyrażonej we wniosku Prezydenta RP (veto do ustawy z dnia 10.06.2014 r.) w przedmiocie konieczności wprowadzenia definicji legalnej pojęcia „zwarty obszar” w celu rozwiania wszelkich wątpliwości co do normatywności tego pojęcia. Projektodawcy proponują więc dodanie pkt 29 w art. 4 ustawy, w którym zdefiniowano pojęcie „zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia” w następujący sposób: jest to „*obszar gruntów rolnych przewidzianych do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze, zawarty w granicach opracowania planu miejscowego, wyznaczony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.*”

W obecnie obowiązującej ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych nie ma definicji „zwartego obszaru”, natomiast określenie zawarte w art. 7 ust. 2 pkt. 1 „**zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha**” jest w różnorodny sposób interpretowane zarówno w praktyce, jak również w orzecznictwie sądów administracyjnych. Za zdefiniowaniem tego pojęcia przemawiają więc przede wszystkim rozbieżności w jego interpretacji, co prowadzi do omijania stosowania przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Intencją ustawodawcy było rozumienie zapisu „zwarty obszar” jako sumę wszystkich gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III usytuowanych w granicach opracowania projektu planu bez względu na powierzchnię kompleksów gleb klas I-III objętych szczególną ochroną.

I tak np. w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartego w wyroku **II OSK 466/11** - *pojęcie "zwarty obszar projektowany" należy interpretować mając na uwadze całe projektowane przedsięwzięcie. Już z samej nazwy zaskarżonej uchwały wynika, że jej przedmiotem jest miejscowy plan obejmujący teren przeznaczony na park elektrowni wiatrowych Markowice. Z ustaleń planu wynika, że teren przeznaczony na park elektrowni wiatrowych obejmuje teren przeznaczony pod 29 siłowni (pod każda zajmowałaby co najmniej 18 arów) i pod drogi dojazdowe do nich, przy czym Skarżąca Gmina nie przeczy, że są to grunty klas I-III. Zatem niewątpliwym jest, że zwarty obszar projektowany do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze znacznie przekracza 0,5 ha. Wobec czego wymagana jest na to zgoda Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej. Brak takiej zgody, jak zasadnie uznał Sąd pierwszej Instancji, jest istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego powodującym nieważność tej uchwały, na co wskazuje treść art. 17 pkt 8 w zw. z art. 28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*”.

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku II SA/Kr 340/11 stwierdził – „w tej sprawie w odniesieniu do zaskarżonego planu miejscowego mimo, że obszar objęty zmianą przeznaczenia z terenu rolnego na nierolny przekraczał powierzchnię 0,5 ha – organy planistyczne Gminy Kalwaria Zebrzydowska nie uzyskały żadnej zgody na taką zmianę przeznaczenia. Nietrafny jest zarzut Rady Miejskiej, jakoby zgoda była wymagana tylko wówczas, gdy na tak przekwalifikowanym terenie obszar zabudowy wynosił ponad 0,5 ha. Powołany przepis ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych odnosi się już do samej zmiany sposobu zagospodarowania i nie ma znaczenia, czy na obszarze np. MN1 (zabudowy mieszkaniowej) powierzchnia zabudowy będzie wynosiła więcej niż 5000 m² lub mniej. Istotny jest tylko to, że teren objęty przez zmianą planu miejscowego jako grunt rolny o powierzchni ponad 0,5 ha klasy bonitacyjnej I-III jest przeznaczony na cele nierolne i nieleśne”.

Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku **II OSK 2225/10** stwierdził – „w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego nie może budzić uzasadnionych wątpliwości, że ustawowe określenie „zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia” nie zostawia poła do wykładni rozszerzającej. Ustawodawca wyraźnie łączy w jedną całość granice uwzględnianego obszaru ze zmianą jego przeznaczenia, czyli nakazuje ograniczanie powierzchni, dla której ma nastąpić zmiana przeznaczenia, do działek inwestora. Kryterium obszarowe zawarte w art. 7 ust. 2 pkt. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych będzie, dotyczyć - jedynie obszaru, który ma zmienić swoje przeznaczenie - z gruntu rolnego lub leśnego na grunt przeznaczony na inne cele. A zatem, kryterium obszarowe 0,5 ha, w niniejszej sprawie, odnosić należało do działki wskazanej przez M. G. (tj. obszaru, który ma zmienić swoje przeznaczenie), bez wliczania w to obszaru wokół niej, czy też obszaru, z którego działka wskazana przez inwestora została uprzednio wydzielona (por. wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2008 r., II OSK 738/07; podobnie wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2008 r., II OSK 1826/06, wyrok NSA z 10.02.2010 r., sygn. II OSK 299/09). Mając zatem na uwadze fakt, że nowoprojektowany obszar, w niniejszej sprawie nie przekracza 2024m², podzielić należało stanowisko autorki skargi kasacyjnej i stwierdzić, że zaskarżony wyrok Sądu I instancji wydano z naruszeniem prawa materialnego.”

A zatem rozbieżności w definiowaniu tego pojęcia w orzecznictwie prowadzą do autointerpretacji przez rady gmin przy tworzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto przepis art. 15 ust. 2 pkt. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie

terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Natomiast przepis § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi, że ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Ponieważ zgodnie z przepisem art. 7 ust.1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze wymagających zgody organów wymienionych w ust. 2, dokonuje się miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, więc użyte art. 7 ust. 2 tej ustawy pojęcie „*zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia*” należy rozumieć jako obszar gruntów rolnych przewidzianych do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze, zawarty w granicach opracowania planu, wyznaczony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Proponowana zmiana pozwoli zatem przeciwdziałać dzieleniu zwartych terenów rolnych na mniejsze obszary wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze z pominięciem ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zmiana ta usprawni i jednocześnie przyspieszy procedurę sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Kolejną zmianą proponowaną w niniejszym projekcie ustawy jest wprowadzenie wart. 7 nowego ust. 6, który przewiduje możliwość zmiany przeznaczenia gruntu rolnego klasy I-III na cele inne niż rolnicze i leśne, niezależnie od obszaru przekształcanego gruntu oraz bez konieczności uzyskiwania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, w sytuacji gdy przekształcany grunt przeznaczony będzie na cele użyteczności publicznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W ten sposób dookreślone zostaną cele, w wykonaniu których możliwa będzie zmiana przeznaczenia gruntów rolnych bez zgody Ministra.

Ustawa ta nie powoduje powstania skutków finansowych dla budżetu państwa.

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 16 grudnia 2014 roku

BAS-WAPEiM-2801/14

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mirosław Maliszewski) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r., poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektowanej regulacji

Projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, ze zmianami). Zmiana polegać ma na dodaniu do art. 4 punktu 29, zmianie ust. 2 pkt 1 w art. 7 oraz dodaniu ust. 5 do art. 7. Artykuł 4 pkt 29 określa definicję „zwarтого obszaru projektowanego do takiego przeznaczenia”. W myśl tej definicji pojęcie dotyczyć ma „obszaru gruntów rolnych przewidzianych do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze, zawartego w granicach opracowania planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczonego na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania”. Artykuł 7 odnosi się do procedury wydawania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 7 uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi wymagałoby przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha (ust. 2 pkt 1), przy czym wymóg ten nie znajdowałby zastosowania w stosunku do gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (ust. 5).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień, o których mowa w projekcie.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 16 grudnia 2014 roku

BAS-WAPEiM-2802/14

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mirosław Maliszewski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, ze zmianami). Zmiana polegać ma na dodaniu do art. 4 punktu 29, zmianie ust. 2 pkt 1 w art. 7 oraz dodaniu ust. 5 do art. 7. Artykuł 4 pkt 29 określa definicję „zwarłego obszaru projektowanego do takiego przeznaczenia”. W myśl tej definicji pojęcie dotyczyć ma „obszaru gruntów rolnych przewidzianych do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze, zawartego w granicach opracowania planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczonego na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania”. Artykuł 7 odnosi się do procedury wydawania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 7 uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi wymagałoby przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha (ust. 2 pkt 1), przy czym wymóg ten nie znajdowałby zastosowania w stosunku do gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (ust. 5). Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 21.01. 2015 r.

PG VII G 025-12/15

Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie! Szanowne

W nawiązaniu do pisma z dnia 14 stycznia 2015 r., nr GMS-WP-173-10/15, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję o braku uwag do przedmiotu projektu, którego regulacje pozostają poza zakresem i zadaniami prokuratury.

Z szacunkiem
A. Seremet

Andrzej Seremet

23.01.2015 r.

Związek Rolniczy, Leśniczy i Rybactwa Polskiej

Warszawa, 26 stycznia 2015 r.

ZW/0714/45/15

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Data wpływu 28. 01. 2015

Kanowemu Panu Ministrowi

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 stycznia 2015 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy (RS-020-1175/14) - o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych w załączeniu przekazujemy opinie otrzymane z województw: lubuskiego, zachodniopomorskiego, łódzkiego i opolskiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Stanisław Tomczyszyn

Zielona Góra, 20.01.2015 r.

DW.I.040.4.2015

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

Szanowny Panie Dyrektore,

Po przeanalizowaniu poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a także uzasadnienia celu i potrzeby proponowanej zmiany, nie akceptuję przedstawionego rozwiązania ustawowego.

Proponowane rozwiązanie w zakresie zmiany w art. 7 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2013 r., poz.1205 z późn.zm.), polegające na nadaniu ww. przepisowi brzmienia: „*gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha – wymaga zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi*”, spowoduje powrót do stanu prawnego obowiązującego przed ostatnią zmianą ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wprowadzoną ustawą z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 503). Zmiana wprowadzona tą nowelizacją spowodowała usunięcie z art. 7 ust. 2 pkt 1 słów „*jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha*”. Wskutek tej nowelizacji w obecnie obowiązującym stanie prawnym, zmiana przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne, określona w art. 7 ust. 1 ustawy, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sporządzonym w trybie określonym w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn.zm.), w przypadku gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I – III wymaga uzyskania każdorazowo zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Obecnie obowiązujący zapis przyczynia się do ochrony gruntów rolnych, sprzyja przeciwdziałaniu nieuzasadnionym czynnościom zmierzającym do zmiany przeznaczenia gruntów rolnych najwyższej jakości, a także zapobiega omijaniu stosowania przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ponadto propozycja dodania w art. 7 po ust. 5 ustępu 6 w brzmieniu „6. Wymogu uzyskania zgody, o którym mowa w ust.2 pkt 1 nie stosuje się w stosunku do gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, o których mowa w art.7 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.”, stoi w sprzeczności z realizacją głównego celu w jakim została przyjęta ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych tj. ochrony gruntów najwyższej jakości przed zainwestowaniem.

Zważywszy na powyższe, proponowane zmiany są bezzasadne, i nie przyczynią się do objęcia szczególną ochroną gleb o najwyższej przydatności produkcyjnej stanowiących nieodnawialne zasoby przyrody.

Z poważaniem
Stanisław Tomczyk

1/10/11

WRiR-I.040.4.2015.MP

Szczecin, 21 stycznia 2015 r.

Pan Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

OPINIA

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

dotycząca: poselskiego projektu ustawy - o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Województwo Zachodniopomorskie po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy - o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych proponuje rozważenie uwzględnienia poniższych uwag:

1. Analizy wymaga definicja „zwartego obszaru projektowanego” oraz brak wymogu uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia w stosunku do gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, o których mowa w ustawie o samorządzie gminnym.

Projekt zmiany ustawy zakłada w art. 1 pkt 1) dodanie w art. 4 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, po pkt 28 punktu 29 w brzmieniu: „29) zwartym obszarze projektowanym – rozumie się przez to obszar gruntów rolnych przewidzianych do przeznaczenia na cele nierolnicze zawarty w granicach planu miejscowego, wyznaczony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania” oraz w art. 1 pkt 2) nadanie nowego brzmienia art. 7 ust. 2 pkt 1: „1) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha - wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi”.

Takie określenie „zwartego obszaru projektowanego” może prowadzić do szerokich i niejednoznacznych interpretacji. Np. w przypadku, gdy granicami planu objętych jest kilka terenów o różnym przeznaczeniu należałoby wtedy rozpatrywać każdy teren oddzielnie pod kątem czy w jego granicach grunty rolne przewidywane do zmiany zajmują powierzchnię powyżej czy poniżej 0,5 ha. Może więc dojść do takiej sytuacji, że w poszczególnych terenach o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania ograniczonych liniami rozgraniczającymi mogą występować grunty rolne klas I-III o powierzchni poniżej 0,5 ha. Wtedy nie podlegałyby one procedurze wynikającej z art. 7 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Było by to nieracjonalne z punktu ochrony gruntów rolnych, gdyż w efekcie grunty te zajmowałyby łącznie znaczny obszar, którego zabudowa doprowadziłaby np. do naruszenia otwartej rolniczej przestrzeni produkcyjnej i zapoczątkowania procesu urbanizacji, fragmentującej w konsekwencji krajobraz rolniczy.

Ponadto powrót do zapisu mówiącego o uzyskaniu zgody na zmianę przeznaczenia dla „gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi”, będzie sprzyjał dzieleniu terenów rolnych na powierzchnie mniejsze niż 0,5 ha, celem uniknięcia stosowania przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Prowadzi to również do niekontrolowanej zmiany przeznaczenia znacznych powierzchni najlepszych gruntów dokonywanej na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.

2. Projekt zmiany ustawy zakłada również w art. 1 pkt 3) dodanie w art. 7 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, po ust. 5 ust. 6 w brzmieniu: „6. Wymogu uzyskania zgody, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 nie stosuje się w stosunku do gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym”.

Analizując tę propozycję zmiany nie ma możliwości zapoznania się z przesłankami, które były brane pod uwagę, bowiem w „Uzasadnieniu” do projektu zmiany ustawy brak jest merytorycznego uzasadnienia wprowadzenia ww. przepisu.

Należy zauważyć, że art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zawiera bardzo szeroki katalog zadań własnych gminy, które nie podlegałyby procedurze uzyskania zgody. Nie ulega wątpliwości, że zadania te służą zaspokajaniu potrzeb mieszkańców gminy, jednakże proponowany zapis może doprowadzić do znacznej dobrowolności w wyłączeniu najlepszych gruntów rolnych z produkcji, bowiem będzie „zwalniał” organy gminy z obowiązku ich ochrony poprzez zaniechanie poszukiwania na wskazane cele użyteczności publicznej gruntów o niższej przydatności do produkcji rolnej. Takie swobodne i w żaden sposób niekontrolowane wyznaczanie terenów na cele użyteczności publicznej doprowadzi do zmniejszenia powierzchni gruntów najcenniejszych, naruszania zwartości rolniczej przestrzeni produkcyjnej i zapoczątkowania dalszych procesów inwestycyjnych na sąsiednich gruntach. Ponadto wątpliwości budzi propozycja, aby z wymogu uzyskania zgody dla inwestycji realizowanych na gruntach klas I-III zwolniony był tylko samorząd gminny, natomiast inne samorządy i podmioty inwestujące na terenie gminy będą w dalszym ciągu objęte procedurami obowiązującej ustawy?

Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że ochrona gruntów rolnych polega m.in. na ograniczaniu ich przeznaczania na cele nierolnicze i nieleśne. W skali naszego kraju zasób gruntów rolnych najwyższych i najbardziej przydatnych do produkcji rolnej wynosi ok. 25% powierzchni wszystkich gruntów. Stąd obowiązkiem wobec społeczeństwa jest chronienie tych gruntów przed niekontrolowanym wykorzystaniem do innych celów niż produkcja rolna.

Warto również przytoczyć przepisy art. 12 ust 16 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zgodnie z którymi w przypadku inwestycji realizowanych na gruntach klas I-III w zakresie wpisującym się w zadania wskazane w art. 7 ust 1 ustawy o samorządzie gminnym, marszałek województwa może umorzyć należności i opłaty roczne z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji, co umożliwia realizację tych inwestycji bez obciążeń finansowych.

WICEMARSZAŁEK

Jarosław Rzepa

**Uwagi woj. łódzkiego do projektów prezydenckiego oraz poselskiego zmiany ustawy
o ochronie gruntów rolnych i leśnych:**

Zdaniem Departamentu Rolnictwa i Ochrony Środowiska przeznaczenie gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III na cele nierolnicze i nieleśne o zwartej powierzchni nieprzekraczającej 0,5 ha, bez wymaganej zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, które proponują obydwie projekty może spowodować sumaryczne odrobinienie dużych powierzchni gruntów rolnych (mimo iż projekt prezydencki posiada szereg łącznych zastrzeżeń).

Natomiast przeznaczenie gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III na cele nierolnicze i nieleśne bez względu na powierzchnię, bez wymaganej zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, jeśli mają zostać przeznaczone na cele użyteczności publicznej, zgodnie z zaproponowaną definicją gruntu przeznaczonego na cele użyteczności publicznej, może doprowadzić do utraty dużych powierzchni cennych przyrodniczo i rolniczo gruntów, których pierwotnej funkcji nie będzie można odtworzyć.

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, 21 stycznia 2015 r.

DRW.I.7151.1.1.2015

Pan
Bogdan Ciepeliowski
Dyrektor Biura
Związku Województw
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Dyrektore,

Opinia do poselskiego projektu przesłana w dniu 16 stycznia 2015 r.
- o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Organ pozytywnie opiniuje wprowadzenie do ustawy definicji określającej „zwarty obszar projektowany”. Natomiast podtrzymujemy swoje stanowisko przedstawione w piśmie nr DRW.I.7151.1.18.2014 z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie wprowadzenia, zapisu zwalniającego grunty przeznaczone na cele „użyteczności publicznej” z konieczności uzyskania zgody na ich zmianę przeznaczenia bez jednoczesnego określenia max. powierzchni tych zwolnień.

Zapis taki przy jednoczesnym braku określenia definicji gruntów przeznaczanych na cele użyteczności publicznych może być wykorzystany do celów niezgodnych z intencjami ustawodawcy.

Dlatego też proponuje się wprowadzenie do treści art. 7 ust. 2 pkt 1 ograniczenia powierzchni dla gruntów przeznaczanych na cele publiczne np. powierzchni do 1 ha. Powyższe pozwoli na realizację inwestycji publicznych w przypadku gmin, które z uwagi na dysponowanie głównie gruntami wysokich klas mają małe możliwości wyboru alternatywnych rozwiązań potrzebnych do rozwoju gminy. Natomiast inwestycje większe będą wymagały uzyskania zgody i analizy ich zasadności.

Ustawa zmieniająca nadal nie zawiera przepisów przejściowych. Powstanie, więc problem, jaki skutek wywierać będzie nowelizacja w stosunku do procedur planistycznych będących w toku.

Antoni Kanopka
WICEMARSZAŁEK
Antoni Kanopka

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BSA I-021-10/15**

Warszawa, dnia 29 stycznia 2015 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L. dz. AP-173-5/15
Data wpływu 30.01.2015r.

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 stycznia 2015 r., GMS-WP-173-10/15 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych**.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF

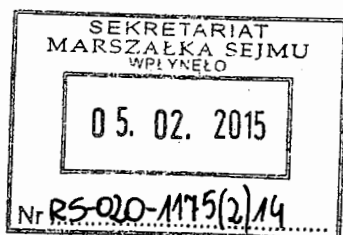
KLUB PARLAMENTARNY
POLSKIEGO STRONNICTWA LUDOWEGO

UL. WIEJSKA 4/6/8, 00-902 WARSZAWA
TEL. + 48 22 694 2321; FAX +48 22 694 1773; + 48 22 694 1647

Warszawa, dnia 22 stycznia 2015 r.

Posel na Sejm

Mirosław Maliszewski

Szanowny Pan

Radosław Sikorski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo Marszałka Sejmu o sygnaturze GMS-WP-03-11/15 jako przedstawiciel Posłów wnioskodawców projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych w przedmiocie uzupełnienia uzasadnienia zgodnie z wymogiem określonym w art. 34 ust. 2 pkt 4 uprzejmie wyjaśniam, iż:

Ustawa nie powoduje powstania skutków finansowych dla budżetu państwa.

Łączę wyrazy szacunku